

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/145/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4410218000
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Minks
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4410218000.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Borisa Minksa a sudcov JUDr. Vladimíra Pribulu a JUDr. Olivera Kolenčíka, v spore žalobkyne: L. X., nar. XX.X.XXXX, bytom O. K., G. V. XXXX/XX, zastúpená: Advokátska kancelária Timoranská & Štofková, s. r. o., so sídlom v Nových Zámkoch, Podzámska 32, IČO: 36 813 401, proti žalovanému: P. X., nar. X.X.XXXX, bytom O. K., G. V. XXXX/XX, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov po rozvode, o odvolaní žalobkyne a žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 20. júna 2019 č. k. 16C/253/2010-624 a odvolaní žalovaného proti dopĺňaciemu rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 17. februára 2020 č. k. 16C/253/2010-680, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd odvolanie žalobkyne a odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 20. 06. 2019 č. k. 16C/253/2010-624 o d m i e t a.
- II. Dopĺňací rozsudok súdu prvej inštancie zo dňa 17. 02. 2020 č. k. 16C/253/2010-680 p o t v r d z u j e.
- III. Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie (Okresný súd Nové Zámky) rozsudkom zo dňa 20.6.2019 č. k. 16C/253/2010-624 pri právnom posúdení podľa § 148 ods. 1, § 149 ods. 1, 3, § 150 a § 143 Obč. zákonníka (ďalej iba OZ) určil, že do bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ďalej iba BSM) ako strán sporu patria hnuiteľné veci a hodnota podielových listov, tak ako boli špecifikované v rámci výrokovej časti I. rozsudku, spolu v hodnote 59.535,98 eura.
2. BSM strán sporu následne vyporiadal tak, že do výlučného vlastníctva žalovaného prikázal hodnotu podielových listov k 19.10.2010 vo výške 59.535,98 eura a do výlučného vlastníctva žalobkyne prikázal všetky hnuiteľné veci v nulovej hodnote.
3. Z titulu úplného vyporiadania súd uložil povinnosť žalovanému zaplatiť žalobkyňi sumu 28.438,65 eura do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.
4. O náhrade trov konania bolo rozhodnuté s poukazom na ust. § 257 tak, že stranám nárok na náhradu trov konania nepriznal akceptujúc dôvody hodné osobitného zreteľa v danej prejednávanej veci. Podstatu týchto dôvodov vzhľadom prvoinštančný súd v tom, že rozhodnutie sporu o vyporiadaní BSM je v záujme oboch strán sporu a každá zo strán mohla začať konanie podaním žaloby, pričom súd takýmto žalobným petitom nie je viazaný.

5. S poukazom na ust. § 2 ods. 1 písm. a/, § 7 ods.8 a položky 6 písm. b/ sadzobníka súdnych poplatkov ako súčasť zák. č. 71/1992 Zb., o súdnych poplatkoch, bol žalovaný zaviazaný zaplatiť na účet OS Nové Zámky súdny poplatok vo výške 853 eur do 30 dní od právoplatnosti rozsudku, pretože žalobkyňa bola od poplatkovej povinnosti v konaní o vyporiadanie BSM na čas po rozvode oslobodená.

6. Pokiaľ ide o rozhodnutie vo veci samej, prvoinštančný súd pri vyporiadaní masy BSM vychádzal z toho, že podiely oboch strán sporu sú rovnaké. Pri hodnote masy BSM v sume 59.535,98 eura hodnota podielu každej zo strán predstavuje 29.767,99 eura, ktorú sumu by mal žalovaný vyplatiť žalobkyni na vyrovnanie jej podielu. Súd však pri celkovom vyporiadaní zohľadnil prínos žalobcu v sume 829,80 eura (25.000 Kčs), ktorú sumu žalovaná vôbec nerozporovala, pričom túto sumu poskytli rodičia žalovaného. Takisto bolo potrebné zohľadniť v prospech žalovaného 1-icu zo sumy 999 eur, t. j. 499,50 eura, ktorou sumou sa žalovaný podieľal na rekonštrukcii bytu žalobkyne počas druhého manželstva. Na základe uvedeného z podielu, ktorý mal z titulu úplného vyporiadania pripadnúť žalobkyni, t. j. 29.767,99 eura súd odpočítal v prospech žalovaného spolu sumu 1.329,34 eura (829,80 eura + 499,50 eura) a následne získal sumu 28.438,65 eura, ktorú je žalovaný z titulu úplného vyporiadania BSM povinný žalobkyni zaplatiť.

7. Čo sa týka bytu č. 14 zapísaného na LV č. XXXX nachádzajúcim sa v kat. úz. O. K., konkrétne vo vchode č. 51, bytového domu so súp. č. 4890 na 6. poschodí a na parc. č. 6842/27 ako zastavané plochy a nádvoria o výmere 330 m², tak uvedený byt vrátane podielu na spoločných častiach a spoločných zariadení domu, prvoinštančný súd nepojal do masy BSM, pretože mal za to, že táto nehnuteľnosť patrí iba do výlučného vlastníctva žalobkyne, ktorá bola členkou družstva pred uzavretím manželstva. Družstvo vzalo na vedomie, že užívateľka bytu, t. j. žalobkyňa žije v čase uzavretia dohody v manželstve so žalovaným. Rozsudkom zo dňa 30.6.1989, právoplatným dňa 12.2.1990 súd zrušil právo spoločného užívania účastníkov k predmetnému bytu, byt prikázal do výlučného užívania žalobkyne s tým, že žalovaný je povinný sa z bytu vysťahovať do 15 dní po právoplatnosti rozhodnutia MsNV o pridelení náhradného bytu alebo ubytovania.

8. Proti tomuto rozsudku podala v rámci zákonnej odvolacej lehoty, v zmysle § 362 ods. 1 CSP odvolanie žalobkyňa, ktoré vzhľadom na jeho obsah (§ 124 ods. 1 CSP) posúdil odvolací súd ako návrh na vydanie dopĺňacieho rozsudku v zmysle § 225 ods. 1, 2 CSP.

9. V predmetnom podaní žalobkyňa uviedla, že rozsudkom zo dňa 20.6.2019 č. k. 16C/253/2010-624 súd rozhodol o vyporiadaní BSM tak, že určil veci patriace do masy BSM, ktoré vyporiadal a zároveň zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni titulom úplného vyporiadania BSM sumu 28.438,65 eura do 30 dní od právoplatnosti rozsudku. S touto časťou rozsudku žalobkyňa problém nemá a stotožňuje sa s ňou.

10. Predmetom konania však boli aj práva k bytu, ktorý podľa žalobkyne patrí do jej výlučného vlastníctva, hoci je evidovaný na mená obidvoch strán sporu. V tomto konaní podala žalobkyňa návrh na rozšírenie žaloby o určovací výrok práve k predmetnému bytu, pričom súd prvej inštancie takto požadované rozšírenie žaloby uznesením zo dňa 14.10.2015 pripustil. Výrok rozsudku zo dňa 20.6.2019, č. k. 16C/253/2010-624 však práva k bytu vôbec nerieši, hoci v odôvodnení tohto rozsudku sa súd zmieňuje o predmetnom byte v tom smere, že byt patrí iba žalobkyni. Na základe takéhoto rozsudku nebude možné dosiahnuť zmenu zápisu v katastri nehnuteľností v prospech žalobkyne.

11. Keďže prvoinštančný súd, ako to vyplýva z podaného „odvolania“ nerozhodol o tejto časti žaloby, žalobkyňa zároveň podáva aj návrh na vydanie dopĺňacieho rozsudku. Ak súd prvej inštancie vydá dopĺňací rozsudok, žalobkyňa adekvátnym procesným návrhom sa vysporiada s touto situáciou aj vo vzťahu k podanému odvolaniu z jej strany.

12. Podaným odvolaním osobne na súde prvej inštancie dňa 13.8.2020 napadol rozsudok Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 20.6.2019, č. k. 16C/253/2010-624 žalovaný žiadajúc jeho zrušenie a rozhodnúť spravodlivo a zákonne.

13. V danom prípade rozhodol súd nesprávne a v rozpore s dobrými mravmi. Názory žalovaného súd vôbec nebral do úvahy. Predmetný byt bol zakúpený za finančné prostriedky od jeho rodičov. Hnuteľné veci uvedené pod bodmi 1/ až 6/ si už žalobkyňa odniesla, a preto jej nemá čo vracať. Hodnota podielových listov predstavuje 33.000 eur ako vyplýva zo svedectva jeho otca, pričom všetko boli finančné

prostriedky otca. Nie je pravdivé tvrdenie žalovanej, že by malo ísť o finančné prostriedky zarobené žalovaným.

14. Predmetný rozsudok bol doručený žalovanému na základe fikcie doručenia dňa 9.1.2020 v zmysle § 111 ods. 3 CSP, pretože sa ho nepodarilo žalovanému doručiť na adresu evidovanú v registri obyvateľov SR (žalovaný si zásielku neprevzal v odbernej lehote).

15. Súd prvej inštancie reagujúc na návrh žalobkyne na vydanie dopĺňacieho rozsudku, tak ako bol obsiahnutý v jej „odvolaní“ zo dňa 18.12.2019, vydal dňa 17.2.2020 pod č. k. 16C/353/2010-680 s poukazom na ust. § 225 ods. 1, 2 CSP dopĺňací rozsudok. V rámci výroku tohto rozsudku s prihliadnutím na ust. § 28 zák. č. 182/1993 Z. z., o vlastníctve bytov a nebytových priestorov bolo určené, že nehnuteľnosť nachádzajúca sa v kat. úz. O. K., zapísaná na OÚ O. K., kat. odbor, zapísaná na LV č. XXXX ako byt č. 14 na 6. poschodí, vo vchode č. 51, bytového domu so súp. č. 4890 na parc. č. 6842/27 zastavané plochy a nádvoria o výmere 330 m² vrátane podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, ako i podiel na pozemku vo výške 7292/203213 patrí do výlučného vlastníctva žalobkyne.

16. Pokiaľ ide o odôvodnenie dopĺňacieho rozsudku, tak prvoinštančný súd mal za preukázanú danosť naliehavého právneho záujmu žalobkyne na požadovanom určení podľa § 137 písm. c/ CSP. Žalobca má naliehavý právny záujem na určení, či tu právo je alebo nie je vtedy, ak je tvrdené právo neisté alebo ohrozené za predpokladu, že vyhovujúcim určovacím výrokom rozsudku možno túto neistotu alebo ohrozenie odstrániť. naliehavosť sa prejaví v tom, že určovací výrok bude pre žalobcu podstatným spôsobom užitočný. Nová právna úprava v rámci CSP pripúšťa žalobu na určenie právnej skutočnosti iba za predpokladu, že to vyplýva z právneho predpisu.

17. Súd návrhu na vydanie dopĺňacieho rozsudku vyhovel, pretože mal jednoznačne za preukázané, že svojím rozsudkom vo veci samej zo dňa 20.6.2019 nerozhodol o celom predmete konania v zmysle pripusteného rozšírenia žaloby uznesením zo dňa 14.10.2015.

18. Strany sporu uzatvorili medzi sebou prvé manželstvo dňa 16.3.1985, ktoré rozviedol Okresný súd Nové Zámky rozsudkom zo dňa 25.5.1989 v konaní pod sp. zn. 9C/160/88. Žalobkyňa bola členkou družstva ešte pred uzavretím manželstva, pričom na základe zápisnice o dohode o odovzdaní a prevzatí bytu zo dňa 3.11.1986 jej bol odovzdaný do užívania byt č. 14 v O. K. na 6. poschodí v zmysle rozhodnutia o pridelení bytu zo dňa 30.10.1986, ako členke družstva. Byt pozostával z obytnej plochy 42,74 m² z vedľajších miestností o rozmeroch 30,18 m². Družstvo zobralo na vedomie, že užívateľka žije v čase uzavretia dohody v manželstve s P. X.. Žalobkyňa sa stala na základe rozsudku zo dňa 30.6.1989, právoplatného dňa 12.2.1990 vydaného v konaní pred Okresným súdom Nové Zámky sp. zn. 12C/139/89 výlučnou užívateľkou predmetného bytu. Žalovaný bol povinný sa z tohto bytu vysťahovať v lehote do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia bývalého MsNV o pridelení náhradného bytu. Strany sporu uzatvorili dve manželstvá, prvé dňa 16.3.1985, rozvedené rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky dňa 25.5.1989 v konaní pod sp. zn. 9C/160/88 a druhé manželstvo dňa 23.10.199 rozvedené OS Nové Zámky rozsudkom zo dňa 31.8.2010 v konaní vedenom pod sp. zn. 5C/57/2010.

19. Počas existencie druhého manželstva, t. j. dňa 15.6.2000 bola uzatvorená zmluva o prevode vlastníctva daného družstevného bytu medzi prevádzajúcim - Novozámocké bytové družstvo a manželmi X. ako nadobúdateľmi s tým, že predmetom prevodu sa stal samotný byt č. 14 na 6. poschodí bytového domu súp. č. 4890 na ul. X V. v O. K. orient. č. 51 spolu so spoluvlastníckymi podielom na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu. Cena bytu vrátane spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a zariadeniach bola určená spolu v sume 10635 Kčs + 2x 1000 Kčs, ktoré sumy OSBD O. K. za platila žalobkyňa ako členka družstva, pretože žalovaný bol iba užívateľom bytu, a nie aj členom bytového družstva.

20. Súd považoval zmluvu o prevode vlastníctva daného družstevného bytu zo dňa 15.6.2000 uzavretú stranami sporu ako kupujúci za uzatvorenú v rozpore s § 28 zák. č. 182/1993 Z. z., a tým vo vzťahu k žalovanému za neplatný právny úkon podľa § 39 Obč. zákonníka.

21. Nárok na odkúpenie predmetného družstevného bytu vznikol iba žalobkyňi ako členke OSBD O. K., ktorá zároveň zaplatila aj kúpnu cenu za prevod vlastníctva k bytu. Žalobkyňa zároveň preukázala aj

naliehavý právny záujem na určení vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, pretože iným spôsobom nie je možné zosúladiť skutkový stav so stavom právnym.

22. Proti dopĺňaciemu rozsudku zo dňa 17.2.2020 č. k. 16C/253/2010-680 podal včas odvolanie žalovaný, ktorý uviedol, že celé konanie trvá už viac ako desať rokov a je nespravodlivé, odporujúce dobrým mravom a jednostranné. Všetko získala iba jedna strana, t. j. žalobkyňa a žalovanému súd nepriznal vôbec nič. Preto žiada rozsudok zrušiť a rozhodnúť zákonne.

23. V roku 2000 spoločne odkúpili byt do osobného vlastníctva, pretože v tom čase to už bolo možné. Prostriedky na kúpu tohto bytu hradil žalovaný, pričom žalobkyňa to odmietla uznať. Taktiež je uvedený na príslušnom LV, čo znamená, že je právoplatný vlastník nehnuteľnosti. Zdieľa ten názor, že bol porušený zákon.

24. Žalobkyňa tvrdí, že členkou družstva bola od roku 1980 a súd sa riadi výlučne týmto názorom. Nárok na predmetný byt má žalovaný, pretože bol zakúpený z finančných prostriedkov jeho rodičov v roku 1985. Žalobkyňa doteraz nevysvetlila z akých finančných prostriedkov byt zakúpila.

25. Žalobkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedla, že pokiaľ ide o dopĺňací rozsudok, tak s týmto sa v plnom rozsahu stotožňuje. Bez výroku týkajúceho sa bytu na adrese G. V. XX, O. K. identifikovaného v dopĺňacom rozsudku zo dňa 17.2.2020, by nebolo možné v evidencii katastra nehnuteľností premietnuť zmenu, ktorá vyplýva u z právneho názoru súdu, že predmetný byt patrí do výlučného vlastníctva žalobkyne.

26. Podľa vedomostí žalobkyne, žalovaný nepodal odvolanie proti prvoinštančnému rozsudku zo dňa 20.6.2019, a preto jeho vyjadrenie vo vzťahu k hnutelným veciam a k hodnote podielových listov považuje za bezpredmetné. Žalobkyňa preto navrhuje napadnutý dopĺňací rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť.

27. Žalovaný v písomnom vyjadrení zo dňa 12.10.2020 uviedol, že pokiaľ ide o rozsudok zo dňa 20.6.2019, voči tomuto sa nemohol odvolať, pretože mu nebol doručený, a preto sa odvoláva až teraz. Podielové fondy v žiadnom prípade do BSM nepatria, pretože ich kúpili jeho rodičia v roku 1985. Vo svojom povolaní nemohol zarobiť nikdy takú sumu.

28. Pokiaľ ide o byt, tak ho kúpili jeho rodičia v roku 1985. Sú dvaja vlastníci s vlastníckym právom na tomto byte. Nesúhlasí s ničím, čo sa uvádza v rozsudku zo dňa 20.6.2019 a rozsudok zo dňa 17.2.2020 je založený na klamstve žalobkyne, a preto žiada o zrušenie obidvoch rozsudkov.

29. V písomnom vyjadrení k písomnému vyjadreniu žalobkyne žalovaný uviedol, že s takýmto vyporiadaním BSM nesúhlasí, nikdy sa s ním nestotožní a už vôbec nie s výpoveďami žalobkyne v tomto konaní. Takto naše súdnictvo spravodlivé nikdy nebude. Žalobkyňa 10 rokov žije v Anglicku a neplatí žiadne poplatky spojené s užívaním nehnuteľnosti, t. j. za predmetný byt, čo však nikoho nezaujíma. Takisto žalobkyňa stále niečo tvrdí o neexistujúcich hnutelných veciach, ktoré zobrala ešte počas konania o rozvod.

30. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 CSP), zvoliac procesný postup podľa§ 379 a 380 CSP, pri akceptovaní rozsahu a dôvodov podaných odvolaní strán tohto sporu, preskúmal tieto odvolania, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario). Následne odvolací súd o podaných odvolaniach (žalobkyne a žalovaného) proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky, č. k. 16C/253/2010-624 a žalovaného proti dopĺňaciemu rozsudku Okresného súdu Nové Zámky, č. k. 16C/253/2010-680 rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

31. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 191 ods. 1 CSP, dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

Podľa § 124 ods. 1 CSP, každé podanie sa posudzuje podľa jeho obsahu.

Podľa § 225 ods. 1 CSP, ak nerozhodol súd v rozsudku o niektorej časti predmetu konania alebo o predbežnej vykonateľnosti, môže strana do 15 dní od doručenia rozsudku navrhnúť jeho doplnenie. Súd môže rozsudok, ktorý nenadobudol právoplatnosť, doplniť aj bez návrhu.

Podľa § 217 ods. 1 veta prvá CSP, pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Podľa § 220 ods. 2 veta tretia CSP, súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Podľa § 386 písm. a/ CSP, odvolací súd odmietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene.

Podľa § 386 písm. b/ CSP, odvolací súd odmietne odvolanie, ak bolo podané neoprávnenou osobou.

Podľa § 378 ods. 1 CSP, na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

32. V danom prípade odvolací súd odvolanie žalobkyne smerujúce proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 20.6.2019 č. k. 16C/253/2010-624 odmietol podľa § 386 ods. 1 písm. b/ CSP, pretože išlo o odvolanie podané neoprávnenou osobou. Z obsahu predmetného odvolania podľa § 124 ods. 1 CSP bolo možné jednoznačne ustáliť, že toto sa svojou podstatou týka návrhu na vydanie dopĺňacieho rozsudku v zmysle § 225 ods. 1 CSP. Dôkazom uvedeného bolo aj prehlásenie žalobkyne nachádzajúce sa v tomto odvolaní v tom smere, že s časťou rozsudku zo dňa 20.6.2019 o určení masy BSM, jej vyporiadania ako aj výšky sumy 28.435,65 eura na vyporiadanie podielu pre žalobkyňu problém nemá, čo znamená, že týmto rozsudkom bolo v podstate žalobe žalobkyne vyhovené, s výnimkou rozhodnutia o vlastníckom práve k predmetnému bytu, čo bolo následne odstránené vydaním dopĺňacieho rozsudku dňa 17.2.2020.

33. Odvolací súd v tejto súvislosti poznamenáva, že po vydaní dopĺňacieho rozsudku prvoinštančným súdom v danej veci dňa 17.2.2020 došlo ku konzumácii dôvodov podaného „odvolania“ žalobkyne, ktorá aj napriek poučeniu odvolacieho súdu, či naďalej trvá na podanom odvolaní, jej právna zástupkyňa na odvolacom pojednávaní dňa 19.1.2022 prehlásila, že na podanom odvolaní trvá a rozhodnutie v tomto smere ponecháva na odvolacom súde. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd predmetné odvolanie podané žalobkyňou podľa § 386 ods. 1 písm. b/ CSP odmietol, pretože ho podala neoprávnená osoba.

34. Pokiaľ ide o podané odvolanie žalovaného voči rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 20.6.2019, č. k. 16C/253/2010-624, tak v tomto prípade odvolací súd predmetné odvolanie žalovaného podľa § 386 písm. a/ CSP ako oneskorene podané odmietol. Predmetný rozsudok sa v danom prípade na základe fikcie doručenia podľa § 111 ods. 3 CSP považuje za doručený žalovanému dňom 9.1.2020 (čo bol štvrtok), pretože v tento deň bola súdu prvej inštancie vrátená zásielka súdu o nedoručení, resp. neprevzatí súdnej zásielky (rozsudku zo dňa 20.6.2019) v úložnej dobe. V zmysle ust. § 111 ods. 3 sa takáto písomnosť považuje za doručenú dňom vrátenia súdu, a to aj vtedy, ak sa o tom adresát nedozvie.

35. Uvedené následne znamená, že 15 dňová zákonná lehota pre podanie odvolania (§ 362 ods. 1 CSP) začala žalovanému plynúť v nasledujúci deň po vrátení nedoručenej a neprevzatej zásielky pre žalovaného, t. j. 10.1.2020 (čo bol piatok), pričom posledný deň tejto zákonnej odvolacej lehoty uplynul žalovanému dňa 24.1.2020 (čo bol piatok). Vzhľadom k tomu, že odvolanie proti rozsudku zo dňa 20.6.2019 a zároveň aj voči dopĺňaciemu rozsudku podal žalovaný osobne na súde prvej inštancie až dňa 13.8.2020, resp. tieto odvolacie dôvody opätovne zopakoval v písomnom vyjadrení zo dňa 12.10.2020, ktoré podal osobne na súde prvej inštancie až dňa 16.10.2020, t. j. po márnom uplynutí zákonnej odvolacej lehoty v zmysle § 362 ods. 1 CSP, odvolací súd podané odvolanie žalovaného smerujúce proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky č. k. 16C/253/2010-624 zo dňa 20.6.2019 ako oneskorene podané podľa § 386 ods. 1 písm. a/ CSP odmietol.

36. Napadnutý doplniaci rozsudok súdu prvej inštancie zo dňa 17.2.2020 č. k. 16C/253/2010-680, ktorý včas podaným odvolaním napadol žalovaný, odvolací súd ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil, pretože vychádza z dostatočne zisteného skutkového stavu na základe vykonaného dokazovania, v ktorom súd dôkazy hodnotil jednotlivo a zároveň aj v ich vzájomnej súvislosti, čo je v súlade s ust. § 191 ods. 1 CSP. Takisto aj dodatočne prejednané určenie vlastníctva k predmetnému bytu v prospech žalobkyne prvoinštančný súd správne právne posúdil podľa v odôvodnení doplnacieho rozsudku sa nachádzajúcich a odcitovaných ustanovení špeciálneho právneho predpisu (§ 28 zák. č. 182/1993 Z. z., o vlastníctve bytov a nebytových priestorov) a ustanovení všeobecného procesného predpisu (§ 225 ods. 1, 2 a § 137c CSP). S poukazom na uvedené, odvolací súd napadnutý doplniaci rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil a v ďalšom poukazuje na rozsah a predovšetkým obsah odôvodnenia doplnacieho rozsudku, s ktorým sa stotožňuje (§ 387 ods. 2 CSP).

37. Na margo správnosti doplnacieho rozsudku je potrebné uviesť, že súd prvej inštancie zistil a načrtol podrobnú genézu užívania ako aj úpravy vlastníckych vzťahov k predmetnému bytu ako aj k spoločným častiam a spoločným zariadeniam.

38. V súvislosti s určením žalobkyne za výlučnú vlastníčku predmetného bytu spolu s prislúchajúcim spoluvlastníckym podielom na spoločných častiach a zariadeniach bolo súdom správne akceptované to, že iba žalobkyňa bola členkou bytového družstva a bola to žalobkyňa, ktorá zaplatila celú kúpnu cenu za predmetný byt bytovému družstvu. Vzhľadom na pretrvávajúce členstvo v príslušnom bytovom družstve žalobkyne od roku 1983 je správne konštatovanie súdu prvej inštancie, že členkou družstva je iba žalobkyňa, pričom žalovaný má iba postavenie užívateľa tohto bytu. Žalovaný nespĺňal podmienky pre odkúpenie bytu ako nečlen bytového družstva, zatiaľ čo žalobkyňa podmienky prevodu bytu do jej vlastníctva ako členka bytového družstva podľa § 28 zák. č. 182/1993 Z. z., spĺňala a predmetný byt aj neskôr dňa 15.6.2000 do vlastníctva získala. Zmluvu o prevode vlastníctva bytu vo vzťahu k jej kontrahentovi, t. j. žalovanému súd považoval za neplatnú podľa § 39 Obč. zákonníka, pretože ide o jej rozpor so zák. č. 182/1993 Z. z. (predmetnú zmluvu uzatvoril aj žalovaný ako nečlen bytového družstva). V prospech určenia za výlučnú vlastníčku predmetného bytu žalobkyňu svedčí aj právoplatný rozsudok Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 30.6.1989, č. k. 12C/139/89, na základe ktorého sa žalobkyňa stala výlučnou užívatelkou predmetného bytu, pretože právo spoločného užívania bolo stranám tohto sporu zrušené, pričom žalovaný mohol v byte bývať, resp. bol povinný sa z neho vysťahovať do 15 dní od pridelenia náhradného bytu alebo ubytovania vtedajším MsNV v Nových Zámkoch.

39. V kontexte uvedeného odvolací súd napadnutý doplniaci prvoinštančný rozsudok ako vecne správny podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil, nemajúc za preukázanú opodstatnenosť odvolacích dôvodov prezentovaných žalovaným v ním podanom odvolaní smerujúcom voči doplnaciemu rozsudku.

40. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 2 CSP tak, že s prihliadnutím na charakter tohto konania ako aj s poukazom na pomer úspechu strán v tomto spore, žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

41. Toto rozhodnutie prijal odvolací senát pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon v § 420 až § 423 CSP pripúšťa.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. To neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; ak je dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).